

Ministerie van Justitie

Directoraat-generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving

Directie Juridische en Operationele Aangelegenheden

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 00

Datum	21 februari 2007	Bij beantwoording de
Ons kenmerk	5469945/07	datum en ons kenmerk
Uw kenmerk	2060706330	vermelden. Wilt u slechts
Bijlage(n)	1	één zaak in uw brief
Onderwerp	Beantwoording vragen van de leden Wolfsen (PvdA) en Teeven (VVD) over het opstarten van een opsporingsonderzoek naar aanleiding van meldingen, aangiften en klachten.	behandelen.

Hierbij zend ik u de antwoorden op de vragen van de leden Wolfsen (PvdA) en Teeven (VVD) van 25 januari 2007 (2060706330) over het opstarten van een opsporingsonderzoek naar aanleiding van meldingen, aangiften en klachten.

De Minister van Justitie,

Antwoorden van de Minister van Justitie op de vragen van van de leden Wolfsen (PvdA) en Teeven (VVD) over het opstarten van een opsporings-onderzoek naar aanleiding van meldingen, aangiften en klachten (ingezonden 25 januari 2007, nr. 2060706330).

Vraag 1

Bent u bekend met de schijnbare onbekendheid bij het Openbaar Ministerie en de politie dat ook in geval van melding van een (ernstig) misdrijf altijd een opsporingsonderzoek kan worden ingesteld (uitzending van Netwerk van 23 januari 2007 en het Algemeen Dagblad van maandag 22 januari 2007)?

Vraag 2

Deelt u de opvatting dat er altijd een opsporingsonderzoek kan worden ingesteld naar elk misdrijf, maar dat voor de vervolging van sommige misdrijven een klacht noodzakelijk is? Deelt u de opvatting dat voor vele misdrijven, bijvoorbeeld mishandeling en bedreiging, geen aangifte noodzakelijk is voor de vervolging, maar dat ook ambtshalve vervolging kan worden ingesteld?

Vraag 5

Deelt u de mening dat het noodzakelijk is om politieambtenaren, door tussenkomst van het Openbaar Ministerie, er op te attenderen dat het ontbreken van een aangifte dan wel klacht geen beletsel hoeft te zijn voor het instellen van een opsporingsonderzoek? Acht u het noodzakelijk daar in het kader van de opleiding en training specifiek aandacht aan te besteden?

Antwoord 1, 2 en 5

Uiteraard zijn het Openbaar Ministerie en de politie bekend met het feit dat er ook in geval van een melding van een (ernstig) misdrijf een opsporingsonderzoek kan worden ingesteld. Een en ander is neergelegd in verschillende richtlijnen van het College van procureurs-generaal, waarvan in dit verband met name de Aanwijzing voor de opsporing (Stcr. 2003, 41) van belang is. Daarin wordt een kader geschetst van de reactie op afzonderlijke strafbare feiten die ter kennis komen van de politie. Daarbij is niet van belang op welke wijze strafbare feiten ter kennis komen, dat kan door middel van een melding, een aangifte of anderszins. In de Aanwijzing is gesteld dat er twee criteria van belang zijn bij het bepalen wat in redelijkheid van de hiervoor bedoelde reactie mag worden verwacht: de ernst van het strafbare feit en de aanwezigheid van opsporingsaanwijzingen die kunnen leiden tot opheldering van de zaak. Als hoofdregel wordt gegeven dat hoe ernstiger het gepleegde strafbare feit is, hoe meer moet worden gedaan om de zaak op te helderen, zodat verdachten vervolgd en berecht kunnen worden. Deze hoofdregel wordt in de Aanwijzing verder ingevuld.

Vraag 3

Deelt u de mening dat indien er sprake is van feiten en omstandigheden die opsporing van ernstige misdrijven (bijvoorbeeld zedenmisdrijven) rechtvaardigen, een eventueel, later opkomend, vervolgingsbeletsel geen reden kan zijn om na de eerste melding of aangifte af te zien van het instellen van een opsporingsonderzoek?

Antwoord 3

Indien bij de opsporing van (ernstige) misdrijven sprake is van een vervolgingsbeletsel, zal de opsporing worden gestaakt. Indien het vervolgingsbeletsel reeds bij, of zelfs vóór de aanvang van het opsporingsonderzoek kenbaar is – bijvoorbeeld wanneer de verdachte nog geen twaalf jaar oud is of wanneer schending van het ‘ne-bis-in-idem’-beginsel aan de orde is of wanneer de verdachte is overleden of het feit is verjaard, enzovoort – zal reeds op dat moment van het instellen van een opsporingsonderzoek worden afgezien. Uiteraard dient in een dergelijk geval nog wel te worden bezien of een andere dan een strafrechtelijke reactie noodzakelijk is, zoals bemiddeling of een hulpverleningstraject.

Vraag 4

Is er thans sprake van een niet-gepubliceerde beleidslijn van het Openbaar Ministerie die belemmerend zou kunnen werken voor het instellen van een opsporingsonderzoek naar (ernstige) misdrijven, in die zin dat al bij de start van het opsporingsonderzoek eventueel rekening moet worden gehouden met een vervolgingsbeletsel?

Antwoord 4

Neen.

Vraag 6

Acht u het noodzakelijk dat ten behoeve van de opsporing en vervolging nadere richtlijnen van de zijde van het Openbaar Ministerie moeten worden gegeven omtrent het al dan niet instellen van een opsporingsonderzoek, vergelijkbaar met huiselijk geweld?

Antwoord 6

Door het College van procureurs-generaal zijn verschillende richtlijnen opgesteld ten behoeve van de opsporing en de vervolging, waaronder (de hiervoor al genoemde) Aanwijzing voor de opsporing, de Aanwijzing huiselijk geweld (Stcrt. 2003, 61), de Aanwijzing opsporing en vervolging inzake seksueel misbruik (waarin de Aanwijzing bejegening slachtoffers zedendelicten en de Aanwijzing opsporing seksueel misbruik in afhankelijkheidsrelaties in 2005 zijn opgegaan, Stcrt. 2005, 17) en de Aanwijzing Slachtofferzorg (Stcrt. 2004, 80). In deze Aanwijzingen wordt een helder en bruikbaar kader gegeven hoe te handelen bij meldingen, dan wel aangiften van diverse strafbare feiten, waaronder huiselijk geweld en zedendelicten. Bij de opsporing en vervolging van deze strafbare feiten is de vaak voorkomende afhankelijkheidsrelatie tussen de dader/verdachte enerzijds en het

slachtoffer anderzijds een complicerende factor. Zeker als sprake is van een dergelijke afhankelijkheidsrelatie dient zeer zorgvuldig en op neutrale wijze met deze meldingen om te worden gegaan.

Er is echter geen aanleiding om te veronderstellen dat er onvoldoende of niet-adequaaf wordt gereageerd op dergelijke meldingen of aangiften. Mij hebben deze signalen niet bereikt. Er is naar mijn mening thans dan ook geen reden om de genoemde Aanwijzingen aan te passen of nadere richtlijnen uit te vaardigen.